

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

landske Bane. Paa den Maade har Statsbanerne da ifølge sin Skrivelse af 20. April reduceret det forventede Underskud ved en forenklet Drift fra 166 000 Kr. til 155 000 Kr. + Afskrivningen, de 212 000 Kr., altsaa i alt 367 000 Kr. Men hvad gør saa den ærede Ordfører? Han indkasserer Nedgangen paa de 24 000 Kr. i Udgifterne og indkasserer Opgangen i Indtægterne for Postentreprisen paa de 18 000 Kr., men nægter at erkende den skete almindelige Nedgang i Person- og Godsindtægten. Dernæst begaar den ærede Ordfører en Regnefejl paa 63 000 Kr. i sin egen Favør og lader være med at medregne Afskrivningen, som fra Tidernes Morgen, længe før Spørgsmaalet om Forrentning blev taget i Betragtning, har været anerkendt i det danske Statsregnskab som en Driftsudgift, som Udtryk for det reelle Slid paa Banerne. Paa den Maade faar den ærede Ordfører da et Underskud paa 367 000 Kr. for den midtsjællandske Bane til at blive til et Underskud paa kun 57 000 Kr. Og med dette Underskud paa 57 000 Kr. som Grundlag er det den ærede Ordfører en smal Sag, naar han medregner som sikker en Risiko paa 76 000 Kr. i Indtægtsnedgang paa de øvrige Banestrækninger ved Banens Nedlæggelse, samt ud fra den Opfattelse, at Banens hele Personale maa pensioneres, og at man altsaa foreløbig kun sparer Halvdelen af deres Løn, at naa op til Resultatet: 120 000 Kr.s Merindtægt ved at lade Banen fortsætte. Opstillingen for de 3 andre Baner er foretaget efter ganske samme Princip, fraset Regnefejlen, men jeg har nævnt den midtsjællandske Bane som det mest karakteristiske Eksempel.

Jeg maa tilstaa, at jeg har ikke tidligere mødt saadanne Regnskabsopstillinger her i Rigsdagen, men jeg kan tænke mig, at de eksisterer. Hvis en Privatmand med en Virksomhed, der gav et Driftsresultat som den midtsjællandske Jernbane, vilde opstille dens Fremtidsbudget paa lignende Maade, som den ærede Ordfører her har gjort det, vilde det vist være det, man kalder at pynte paa Regnkabet, og det skulde man dog vist helst holde sig fra.

Jeg maa tilføje, at Statsbanerne, hvis de ikke havde holdt sig nøje til de af Udvalget stillede Spørgsmaal og kun besvaret disse, kunde have opført forskellige andre økonomiske Fordele for Statsbanerne ved disse Baners Nedlæggelse, t. Eks. hvad der kan spares paa andre Statsbanestrækninger, som nu er betjent ved Damplokomotiver, ved at faa frigjort det Motormateriel, der

anvendes paa den midtsjællandske Bane og paa Røde Kro—Bredebro-Banen. Det er jo ikke Smaaabeløb. Blot eksempelvis kan jeg nævne, at Stykgodsudvalget i sin Betænkning over Slagelse—Værsløv-Banen har regnet med ved Overgang fra Dampdrift til Motorvognsdrift af den nu paa den midtsjællandske Bane anvendte Art at kunne spare 85 000 Kr. aarlig paa Lokomotiv- og Togtjeneste. Ligeledes vilde der andetsteds kunne faas god og besparende Anvendelse for de smaa Motorvogne, som ved Elektrificering af Nærtrafikken frigøres paa Strækningen Frederiksberg—Hellerup, og af hvilke nogle maa gaa til den midtsjællandske Bane, hvis denne skal opretholdes. Altsaa, alt dette kunde Statsbanerne godt have nævnt, hvis de vilde have bredt sig over Emnet, men Statsbanerne har heri en Besparelsesreserve, der understreger, at man kan fastholde, at Statsbanernes Besparelse ved de nedlagte Baner nok skal blive effektiv.

Jeg maa altsaa fastholde Rigtigheden af Statsbanernes Opgørelse i Ministeriets Skrivelse af 20. April. Det Underskud, disse 4 Baner maa regne med, er 680 000 Kr., og jeg maa ligeledes fastholde Rigtigheden af det i Skrivelsen og i Lovforslagets Bemærkninger anførte, hvorefter de i Skrivelsen nævnte Driftsudgifter i alt væsentligt spares ved Banernes Nedlæggelse. De vil selvfølgelig ikke kunne forsvinde alle sammen straks. Afskrivningsudgifterne forsvinder dog med det samme. En Del af de øvrige Udgifter vil bortfalde straks ved Nedlæggelsen, og Resten efterhaanden. Overgangsudgifter kommer man ikke udenom, men det samme vil være Tilfældet, hvis man venter nogle Aar. Besparelsen vil blot som Helhed sinkes saa mange Aar, som man opretholder Banen længere. Det er i denne Forbindelse, nemlig med Hensyn til Flertallets Anke over, at Udgiften ikke straks vil forsvinde, karakteristisk, at den ene Bane, som Flertallet anbefaler at nedlægge, Sorø—Vedde-Banen, er den eneste, hvor der slet intet spares straks, hvor man endog det første Aar vil faa øget Udgift ved at nedlægge Banen. Underskuddet ved denne Bane har været 188 000 Kr., og mere end det første Aars Besparelse skal anvendes til at købe de private Aktionærer ud ved Banens Nedlæggelse, hvilket vil koste Statskassen ca. 200 000 Kr.

Jeg maa herefter fraraade at stemme for Flertallets Forslag. Jeg har imødegaaet Flertallets Beregningsopstilling i Betænkningen, og jeg har karakteriseret den skarpt, for at det høje Landsting ikke bagefter skal